

Abstrakt

V knize *Lector in fabula* Umberto Eco popisuje narkotizaci jako proces potlačování či přehlížení určité vlastnosti entity zpřítomňované vyprávěním. Tento proces je součástí diskurzivní prezentace těchto entit a za jeho působení může být zodpovědný jak autor, tak čtenář, případně oba činitelé. V diplomové práci se zabýváme *čtenářskou* narkotizací, a sice ve dvou hlavních rovinách: jednak v rovině (či sféře) reprezentace, jednak v rovině (či sféře) exprese. První z rovin reflektuje Ecovo pojetí vlastností entit, které se utvářejí mj. na základě cílů topiku (či topiků) a optického efektu; ve druhé rovině hledáme ekvivalent narkotizace v oblasti enaktivistického myšlení, zastupovaného především dílem Marca Caracciola – v této komplementární rovině narkotizaci pojmáme jako hierarchizaci zkušeností či okolností zkušenosti. Otázka narkotizace je úzce spjatá s povahou fikčního světa a jeho vztahu se *světem (právě) aktuálním*, stejně jako s tématem „nepřirozeného narativu“, a diplomová práce narkotizaci koncipuje jakožto nástroj, s jehož pomocí můžeme být schopni nahlédnout nejen reprezentační strategie (v tzv. sféře reprezentace, prezentované na základě Ecovy teorie narkotizace), ale též okolnosti interakce čtenářova zkušenostního pozadí a textu (ve sféře exprese, navrhované mj. na základě Caracciolova pojetí jazyka metafor a přirovnání). Bazální naratologický kontext práce zajišťuje především dílo Marie-Laure Ryan, Petra Koťátka a Briana Richardsona.